

ВИДАТНІ НІЖИНЦІ

Сергій Федорович ШИШКО (1911-1997)

Від редакційної колегії

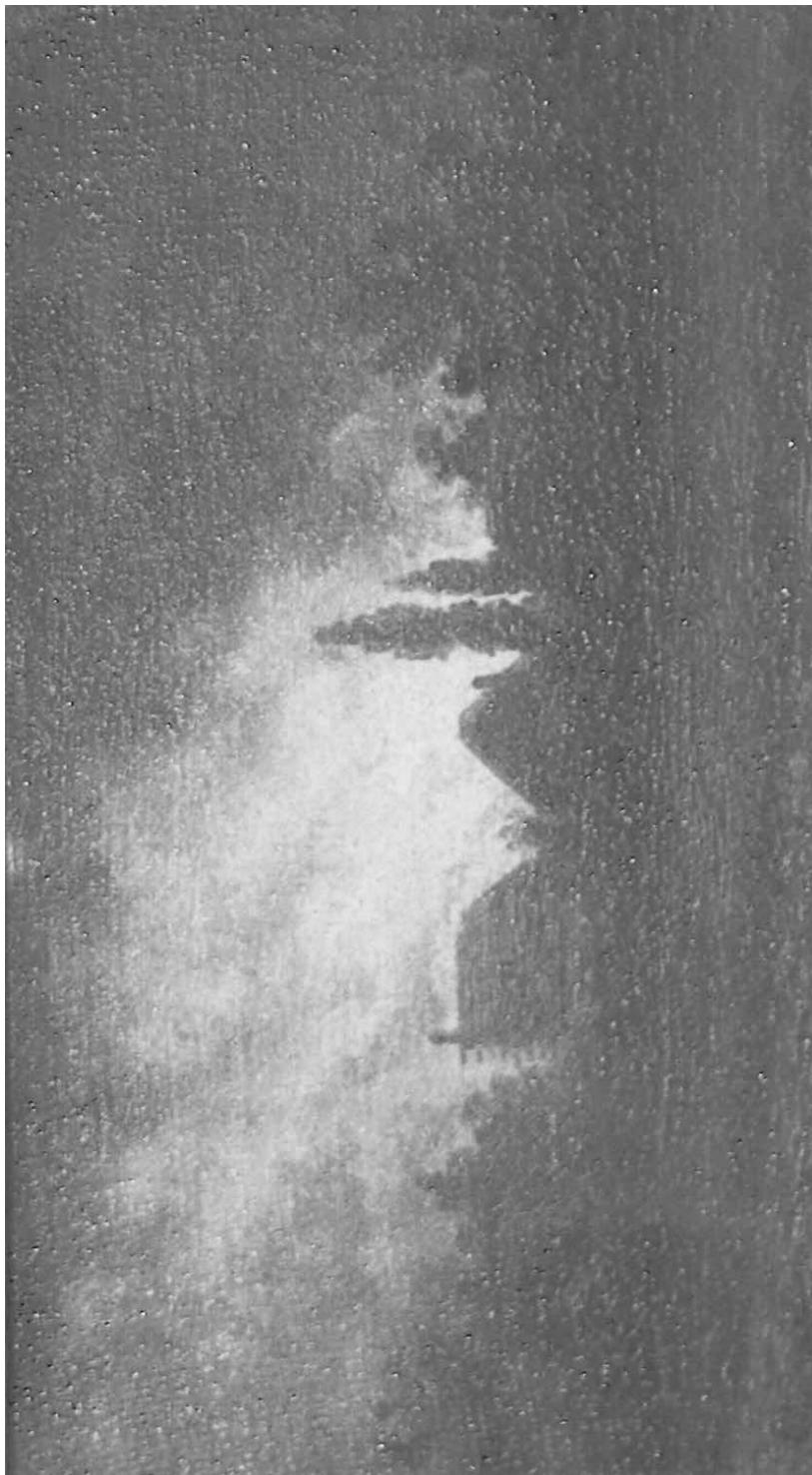
З-поміж відомих ніжинців Сергій Федорович Шишко виділяється мабуть, передусім, яскравістю. Це слово прийнято вживати, характеризуючи талант – чи-то вченого, чи-то митця. Але це той випадок коли яскравість характеризує і талант, і його зовнішні прояви. Споглядаючи картини, що з'явилися з-під пензля видатного художника, чи не перше враження – яскравість і повнота кольорів, широта палітри, яку він використовував.

У різноманітних медійних джерелах ім'я С.Ф. Шишка періодично згадується, на жаль, переважно у закордонних (російських). Практично всі вони пов'язані з багатою творчою спадщиною митця, зосібна, з аукціонами, де виставляють на продаж художні полотна. Елітетів при цьому автори невеликих біографічних заміток не шкодують; “видаючийся український художник”, “чоловек пейзажа”, “мастер пейзажа и натюрморта”. Звісно, чого не скажеш, аби дорожче продати свій товар… Але ж тут кожне слово – правда!

В одній з публікацій (газета “Киевские ведомости, 16 серпня 2007 р.) С.Ф. Шишка визначили як киянина за світосприйняттям. Дійсно, Київ – його головна тема в творчості, його головне джерело натхнення; за зображення київських пейзажів художник отримав світове визнання.

Але був у творчості Сергія Федоровича не лише Київ. Кілька своїх полотен він “підгледів” у Карпатах: широкі простири, зелені гори, стрімкі ялини й смереки, різnobарвні галявини. Мабуть, той-таки простір надихнув митця на кілька пейзажів з кримської натури. Звісно, він не був мариністом і зображення моря на його картинах годі порівнювати з полотнами визнаних майстрів цього жанру. Але в роботах С.Ф. Шишка головне інше – побачити й відчути загальну гармонію картини, врівноваженість заповнення її простору і кольорова збалансованість. Звісно, можна закинути, що – мовляв – такий баланс кольору створений передусім самою природою, а не талантом художника. Але побачити в оточуючому світі його елемент “у рамці”, визначити за найбільш вдалим для цього балансуванням простору й кольору й передати все це пензлем на полотні – ось у цьому і полягає талант художника-пейзажиста.

А почала відточуватися майстерність Сергія Федоровича в Ніжині. Аж у повоєнний час, будучи вже визнаним майстром, С.Ф. Шишко передав кілька своїх ранніх робіт (а також кілька сучасних) до Ніжина: до картинної галереї місцевого педінституту, а також краєзнавчому музею. Невеликий нарис про С.Ф. Шишка з елементами спогадів співробітника згаданого музею Ольги ПОНОМАР ми й пропонуємо читачам “Ніжинської старовини”.

С.Ф. Шишки. Нічна пожежка в Ніжині. 1928. Полотно, олія. З фондів Ніжинського краєзнавчого музею імені Івана Слаєцького